

станала въ самата черква. Когато се почнала тържествена архиерейска служба на гръцки езикъ, приготвени по-рано младежи*) почнали да викатъ: „Искаме български езикъ, не щемъ гръцки!“ Станало суматоха между богомолцитѣ. Бабичкитѣ се изплашили и разтيوخкали, по-малодушнитѣ мже излѣзли отъ черквата, та владиката продължавалъ да упорствува, но младежитѣ още по-силно завикали: „По български да се пѣе и четете!“ Най-после службата била прекжсната, и гръцкиятъ владика изгоненъ.

Той забѣгналъ въ Ямболъ, съ закана да се върне пакъ въ Сливенъ, и придруженъ отъ голѣмъ брой гъркомани, да се наложи отново съ съдействието на турската власть. Хаджи Димитъръ билъ по онова време въ Сливенъ и влѣзълъ въ ролята си. Отъ страна на буйнитѣ черковни деятели той билъ натоваренъ да прати въ Ямболъ свещеникъ попъ Юрданъ отъ Клуцохоръ, за да занесе „много здраве“ на гръцкия владика и да го предупреди, че ще бжде убитъ, ако се осмѣли да се върне въ града. Въ това възбуждение на духоветѣ противъ всичко гръцко, единъ месецъ по-късно (5 августъ 1859 г.) се извършва убийството на единствения въ Сливенъ лѣкарь-гръкъ, който се казвалъ Костаки „хикимена“ и който живѣлъ въ дома на Газибаровъ, край Асеновската рѣка. Атенаторътъ не билъ другъ освенъ Х. Димитъръ. Отъ сестра си той чулъ оплакване, че Костаки се държалъ неприлично къмъ момитѣ. Една девойка, която „хикименътъ“ лгалъ, че ще вземе за жена, станала жертва на неговото донжуанство. Носѣли се сжщо много легенди за безнравственитѣ похождения на тоя лѣкарь около турскитѣ харемлици. Освенъ това лошитѣ езици го обвинявали въ шпионажъ и въ други подли и неморални дѣла. Х. Димитъръ, въ споразумение съ единъ свой другаръ отъ детинство — Димитъръ Дишлията — родомъ сжщо отъ Клуцохоръ, решава да го погуби. Една тъмна вѣтровита нощъ, когато бурята бушувала по откритото дефиле на Асеновската рѣка и свирѣла презъ коминитѣ на заспалитѣ кжщи, Х. Димитъръ облича едно ханъмско фередже, боядисва си ноктитѣ съ червена кѣна, пхва подъ фереджето ятаганъ въ пояса си и почуква на вратата на „хикимина“. Димитъръ Дишлията, който го придружавалъ, сжщо билъ дегизиранъ. Мислейки че му водятъ посрѣдъ нощъ нѣкоя нова „па-

*) Дейцитѣ на тая сливенска демонстрация били: Н. Боровъ (Бората), Анастасъ Х. Добревъ, П. Геновъ, Петъръ Бабата, Ст. Гидикия, Андрея Златаровъ, Тодоръ Миновъ, Попъ Георги (Шишата), Спасъ Кожухаровъ, Дим. Боевъ, Илия Жечковъ, Пан. Поповичъ и др.